

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség Hírmondója

Újfolyam 24. szám

2004. április

A húsvéti hírnök

„Elment a magdalai Mária és hírül adta asszonyra bízta, ráadásul egy tisztátalan múltú asszonyra. Igaz, a múltját rendezte már Jézussal, teljes bocsánatot kapott, és áldott, új életet kezdhetett az Úrral.

Kibeszélhetetlen örömhír: Krisztus feltámadt! Áttörte a halál falát, megragadhatóvá tette az örök élet valóságát. Ha ezt elhinné a világ, egészen megváltozna az élet ezen a földön. Ha Krisztus feltámadt, akkor Isten minden Igéje igaz. Akkor hittel ráépíthetünk életben-halálban, fiatalon és idősen, egészségesen és betegen. Akkor soha többé nem reménytelen az életünk, minden pillanatunkat erre az alapmegoldásra építhetjük: **JÉZUS ÉL!**

De jó is annak, aki hiszi és tudja már ezt! De hogy jutunk ehhez a hithez?

Úgy kezdődik nálunk is, hogy húsvéti hírnök mondja el nekünk is ezt. Az első ilyen hírnök a magdalai Mária volt. Jézus korában az asszonyok tanúságát nem vették figyelembe egyetlen bíróságon sem. Ezt a mindent megváltoztató örömhírt Jézus elsőként mégis egy

asszonyra bízta, ráadásul egy tisztátalan múltú asszonyra. Igaz, a múltját rendezte már Jézussal, teljes bocsánatot kapott, és áldott, új életet kezdhetett az Úrral.

Jézus megmutatja, neki Mária is alkalmas tanú. Szívből kereste az Urat, húsvét hajnalán is ott van Jézus sírja körül. „Aki keres, az talál” – mondhatjuk az Ige igazságát, mert valóban megtalálja az Urat. Igazából a feltámadott Úr mutatja meg magát Máriának, kezébe veszi az ázott madarat, felmelegíti a szívét, megvigasztalja és megörvendeztet, majd azonnal feladatul adja neki, hogy vigye tovább a nagyszerű hírt.

A húsvéti hírnök megy is, viszi a hírt, de senki sem hisz neki. Mégis pótolhatatlan feladatot végez. Megállítja, elgondolkoztatja, megdöbbeneti és mozgásba hozza a hírt halló embereket. A húsvéti

történetben látjuk, hogy az apostolok nem hisznek az asszonyi beszédnek, de a hírre felpattannak és futnak Jézus sírjához, hogy megnézzék, mi ez a felhajtás, mi történt ott. De ők sem hisznek addig, amíg a Feltámadott meg

Áldott feltámadási ünnepeket!

MAGVETÉS

nem győzi őket. Akkor ők lesznek a hírnökök, mondják tanítványtársuknak, a közjük érkező Tamásnak, hogy Jézus él. De ő sem hiszi el, míg Jézus meg nem győzi őt is. Akkor már ő lesz a hírvívő, és ez így megy azóta is.

A húsvéti hírnöknek csak a híradás a feladata. Ennyi és nem több. Nem ő győzi meg az embereket. Maga a feltámadott Úr jelenti ki magát nekik is. De ebben a folyamatban fontos láncszem a híradás.

Emlékezzünk csak, akik ma már hiszünk a feltámadott Jézusban, így kezdődött a hit nálunk is. Mindnyájan hírt kaptunk, vala-

ki hírt hozott nekünk az élő Jézusról. Talán csak hallgattuk, nem győzött meg, mégis felhívta a figyelmet egy új valóságra. Bennünk is megindult ennek nyomán egy folyamat, amely az élő Jézushoz vezetett.

Sok-sok húsvéti hírnökre van szükség. Nem a biztos fellépésük, nem a makulátlan múltjuk, nem a meggyőző erejük a fontos. Csak az, hogy igaz hírt vigyenek. Ha már Te is „láttad az Urat!”, hiszed-tudod, hogy él, mondd el azoknak, akikhez Ő küld Téged. A többit bízd Őrá!

Végh Tamás lelkipásztor

Vasárnapokon...

Fotó: Demeter Zoltán

Hálát adunk az Úrnak, hogy nagy örömünkre és az Ő dicsőségére egyre növekszik gyülekezetünk. Mind többen fogadják el Jézus Krisztust megváltójuknak, és épülnek be a testvéri közösségbe. Ünnepekkor, vasárnaponként alig van üres hely a padosorokban, mint ezt ez az egyik karácsonyi istentiszteleten készült fotó is mutatja. Ezen a vasárnapon a Julianna iskola diákjai szolgáltak.

MAGVETÉS

Farkas Tibor BARÁTOMNAK

*Ha szíved sajog, ha lelked ég,
S veled zokog a mindenség,
Ha fájdalmas jajra nyílik fel ajkad,
S hiába kiáltod: te ezt nem akartad!
Ha orcáidat a szégyen bíbora
Festi be élénk tűzpirosra,
Ha szemedből könnyek patakja árad,
S torkod izzó parázsra szárad,
Ha kezed a szenvedéstől ökölbe szorul,
Mert látod: körülötted minden bealkonyul;
Hiába meresztetd könnyes szemeidet,
Nem látsz semmit, csak piszkot és szennyet,
Ha zúg, kavargó körülötted minden,
S nem ülhetsz nyugodtan babéron se kincsen,
Ha úgy érzed, szíved darabokra tépik,
És mindezt gúnyal, kacajjal kísérik,
Ha attól kapod a legnagyobb csapást,
Kit igazán szerettél, csak őt, senki mást,
Ha úgy érzed, élhednek semmi célja nincsen,
Akkor tudod meg, hogy kicsoda az ISTEN!*

*Ne hajtsd le fejedet, ha idáig értél,
Ha mindenben csalódtál, amit csak reméltél.
Az élet küzdelem, s a lélek itt a tét,
Szenvedésben ölti fel mennyei köntösét.*

*S minden fájdalom bensődben elül,
A bánatos arc is mosolyra derül.
A szíved sem sajog, a lelked sem ég,
Mert veled dalol a mindenség.
Nézz magas égre: mily mélységesen kék,
S alatta mily vidáman zöldell már a rét.*

*A fák lombjai közt ezernyi madárka
Röpköd ide-oda, boldogan trillázva.
Pajkos szellő lépked a zöldellő vetésen,
Integed a kalász: „Ne félj hát, gyermekem!”
Fájdalmas jajra nem nyílik már ajkad,
Béke! Harmónia! – Igen, ezt akartad!
Orcádon nincsen már szégyenpírnak nyoma,
Küült helyére a boldogság mosolya.
Szemedből a szenvedés könnyei helyett
A bűnbánat drága gyöngyei peregnék.
És torkodnak izzó parázsára
Hűsítőn hat az Úrnak imája.
Kezed sem szorul már görcsösen ökölbe,
Az ég felé tárod ki, boldogan, remegve.
Nincsen már alkonyat, hisz ragyog a napfény,
Új fényt hoz szívedbe a szépséges remény.
Nincs már kavargás sem, körülötted csend van,
Hidd el, az Úristen megsegít a bajban!
Állás, hírnév, ékszer: elveszett már minden,
„Szeress marandót!” – lásd, kínálják ingyen!
A szíved sem vérzik már, bár látszanak a sebek,
De nem marcangolják többé vad, szilaj ebek.
Nem fáj a gúny sem, ha kacaj kíséri,
Csendesen rebege: „Uram, bocsássad meg néki!”
Nem fáj a csapás sem attól, kit szerettél,
Hisz akit most szeretsz, mindennél többet ér.*

*S összetéve kezed, boruljál le térdre,
Könnyes szemekkel tekintsz fel az égre,
S mondjad halkán, csendben:
MI ATYÁNK, ÚRISTEN,
KI VAGY A MENNYEKBEN...*

Evangelizáció után

Ebben az évben őszi-ről tavaszra hoztuk az evangelizációs hetet. Keressük a legalkalmasabb időpontot. Ha azt nem is találjuk igazán, a szolgálattelvőt megtaláltuk Victor István ny. lelképásztor, sárospataki vallásánár személyében. Victor János egykori teológiai tanár legkisebb gyermeke ő, aki 72 éve ellenére fiatalos lendülettel hirdette az Igét közöttünk. A reggeleken az Apostolok cselekedeteinek 15. fejezetét tanulmányoztuk, az ősgyülekezet életéhez hasonlítottuk a mai gyülekezetét, és tanultuk az Isten Igéje szerinti életet. Estéknél Naámán szíriai hadvezér testi-lelki gyógyulásának történetéből friss üzenet hangzott hozzánk. Nem is gondoltuk, hogy a nyugdíjas lelképásztor ennyire lépést tart a mindennapi élet mai fordulataival. Pedig ha 17 felnevelt gyermekükre gondolunk, megérthetjük, folyamatosan frissen tartották szüleik alkalmazkodó képességét, kegyelembe fogódzását és életrevalóságát. Urunk megajándékozott bennünket életető Igével. Hála érte! A fáradhatatlan lelképásztornak pedig köszönjük, hogy elhozta a kapott Igét és örömmel adta tovább nekünk. Áldást kérünk életére, családjára – köztük 28 unokájára – és további szolgálataira.

Ami szomorúsággal töltött el bennünket: a gyülekezet egésze nem becsülte meg az elkészített alkalmakat. Különösen az estéken sokkal több testvérré számítottunk. Vegyük komolyan: az ország messiás tájáról azért jön lelkész egy hétig közénk, hogy a megérlelt mondanivaló megújítsa szívünket, hitünket. Figyeljünk erre jobban a következő években!

V. T.

A LEGUTÓBBI HARANGSZÓ ÓTA TÖRTÉNT:

- Folytatódta rendszeres gyülekezeti alkalmaink. Épülhetünk az istentiszteletek mellett gyülekezetünk sokféle bibliáóráján, kiscsoportos alkalmain. Tizenöt hétközi speciális bibliáóránk van, melyre folyamatosan várjuk az újonnan bekapcsolódókat!
- Fazekas szakkör indult a gyülekezetben szombat délelőttként Martineczné Kiss Márta keramikum vezetésével és sok lelkes gyermek részvételével.
- December 6-án családi alkotós gyerekdélutánt tartottunk, melyen sok szép ajándékot készíthettek a gyerekek.
- December 15–19-ig vendég szolgálók részvételével karácsonyi előkészítő hetet tartottunk.
- December 20-án orgonaavató koncert volt Pálur János orgonaművész és a Psalterium Hungaricum, Fidelissima vegyes kar szolgálataival.
- December 21-én családi gyülekezeti nap volt.
- Sokan jöttek karácsonyi, óévi és újévi istentiszteleteinkre. Lehetőség volt rá, hogy együtt szilveszterezzünk a gyülekezeti teremben.
- 2004 januárjában megkezdte munkáját gyülekezetünk új igazgatótanácsa és iskolabizottsága. Különböző munkacsoportokban készülünk a Julianna iskola júliusi átvételére.
- Január 11-én zenés áhítatot tartottunk templomunkban a Filippi levél alapján.
- Az MTV Hajnali gondolatok című adásában három farsori lelképásztor szolgált reggelként.

Victor István hirdeti az igét

Fotók: Devich Márton

Családok kirándulása a Normafa környékén – kősziklára építünk!

- Az Örömhír című műsorban gyülekezetünkről volt életképek, és egy biznyságtétel is elhangzott.
- Február 7-én volt Dobos Károly egykori farsori lelképásztor temetése, aki 101 éves korában hunyt el.
- Február 8-án zenés áhítat volt a templomban háromszáz kórustag szolgálataival.
- Február 14-én farsangi gyerekdélutánt tartottunk.
- Március 3-án szeretetvendégségre hívtuk a Julianna iskola pedagógusait.
- Március 5-től 7-ig presbiteri hétvége volt Vámosmikolán.
- Március 7-én gyülekezetünkből húszan asszonynapon vettünk részt Fóton.
- Március 14-i zenés áhítatunkon Füle Lajos, M. Karácsonyi Violetta és Pálur János szolgált.
- Március 16-tól 18-ig zajlott a Julianna iskola pedagógusainak meghallgatása.
- Március 20-án családi gyülekezeti kiránduláson vehettünk részt a Normafa környékén.
- Március 21-től 26-ig volt gyülekezeti evangelizációs hetünk Victor István szolgálataival. Délelőtti hitmélítő alkalmak, este evangelizációs sorozat. Gyermekevan-

gelizáció is volt Váraljai Katalin szolgálataival Patricia St. John A Világosság csillaga című könyve alapján

- Március 27-én kitakarítottuk templomunkat sok testvér segítségével.
- Március 28-án tartottuk a felnőtt konfirmációt, a 18 új testvért köszöntjük szeretettel!
- Március 29-től április 2-ig tartottak a felvételik a Julianna iskolába.
- Április 3-án családi délutánt szerveztünk külön felnőtt- és gyermekprogrammal.
- Végh Tamás lelképásztor ebben az időszakban itteni munkája mellett evangelizált Székesfehérváron, Fóton, szervezte a Budapest-missziós csoport munkáját, csendeshéten szolgált Biatorbágyon, Piliscsabán ifjúsági napon, és Kárpátalján lelkészek számára szervezett csendeshéten.
- Somogyi Péter lelképásztor itteni munkája mellett szolgált a pasaréti fiatalok között, az Újpest-Belsővárosi ifjúság csendesnapján, Felsőpakonyban, a közgazdasági egyetem MEKDSZ bibliakörén, evangelizált Sárbogárdon, részt vett az egyházmegyei tanácsülés és a Zsinat ifjúsági bizottságának munkájában. Katechétáknak találkozó szervezett.

Szolgáló élet

A vámosmikolai presbiteri hétvégén szóba került, hogy az Úr kegyelméből növekvő létszámú gyülekezetben egyre több szolgálóra, sokféle szolgálatra lenne szükség. Az alábbiakban összegyűjtöttünk néhány Igét, amelyek testvéreinknek a szolgáló élethez adnak bibliai útmutatást.

Jézus mondja: „Az aratnivaló sok, de a munkás kevés: kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába.” (Mt 9,37–38)

✱

„Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vidámsággal járuljatok színe elé!” (Zsolt 100,2)

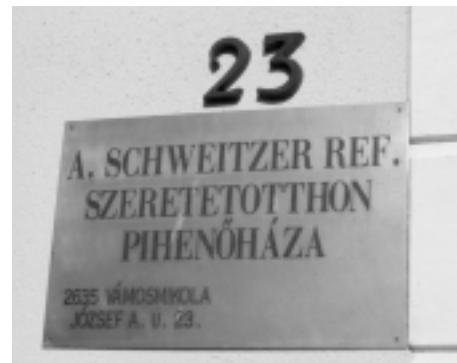
✱

Jézus miután megmosta tanítványainak lábát, és felvette felsőruháját, letelepedett és ezt mondta nekik: „Értitek, hogy mit tettem veletek? Ti így hívtok engem: Mester, és Uram, és jól mondjátok, mert az vagyok. Ha tehát megmostam a ti lábaitokat, én, az Úr és a Mester, nektek is meg kell mosnotok egymás lábát. Mert példát adtam nektek, hogy amint én tettem veletek, ti is úgy tegyetek. Bizony, bizony mondom nektek: a szolgáló nem nagyobb az uránál, sem a küldött nem nagyobb annál, aki elküldte.”

(Jn 13,12–16)

✱

Pál apostol írja: „...szeretett testvéreim, legyenek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgól-

kodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15,58)

✱

Jézus mondja a tanítványoknak: „hanem aki nagyvá akar lenni közöttetek, az legyen szolgáló; és aki első akar lenni közöttetek, az legyen mindenki rabszolgája. Mert az Emberfia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért.” (Márk 10,43–45)

✱

Pál apostol írja: „Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartásotok egymást ma-

CSAPATMUNKA...

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer négy ember. Név szerint: MINDENKI, VALAKI, BÁRKI és SENKI. Egy szép napon szóltak MINDENKINEK, hogy akadt egy fontos munka, amit sürgősen meg kellene csinálni. MINDENKI biztos volt benne, hogy VALAKI megcsinálja. BÁRKI megcsinálhatta volna, viszont SENKI se csinálta meg. VALAKI dühös lett emiatt, mivel ez MINDENKI dolga lett volna. MINDENKI úgy gondolta, hogy BÁRKI megcsinálhatná, és SENKI sem vette észre, hogy MINDENKI kerüli a munkát. Végül VALAKI lett az, akit MINDENKI okolt, amiért SENKI nem csinálta meg azt, amit BÁRKI megtehetett volna.

gatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt: mert ő Isten formájában lévén nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő Istennel, hanem megüresítette önmagát, szolgai formát vett fel, emberekhez hasonlóvá

lett, és magatartásában is embernek bizonyult; megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, mégpedig a kereszthalálig.” (Fil 2,3–8)

✱

Pál apostol írja: „Az isten irgalmára kérek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek; és ne igazodjatok e világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával, hogy megítélhessétek: mi az isten akarata, mi az, ami jó, ami neki tetsző és tökéletes.” (Róm 12,1–2)

Lehet újra kezdeni!

Minden bűnt elkövettem, amit Isten parancsai tiltanak!

Hosszú, másokat és önmagamot sanyargató évek szenvedései után nyitottam ki a fülem a Mennyei Atya hívó szava előtt. Noha Jézus megváltó művét részletekbe menőleg is ismertem, de csak a történeti elemek hatottak rám, Krisztust, mint Igaz embert ismertem el.

A fordulat akkor állt be, amikor 37 évesen – egy korábbi házasság után – Isten színe előtt esküdtem örök hűséget a feleségemnek.

Együtt éltünk már egy ideje. Ő ugyan hagyta magát belesodorni az együttélésbe, de helytelenítette, én kényelmesen nem erőltettem a házasságot. Aztán újra abban a helyzetben találtuk magunkat, hogy vagy vállaljuk magzatunkat, vagy életére törünk. Rengeteg világi érv szólt a családalapítás ellen, de azt az utat választottuk, hogy „rendbe tesszük” az életünket. Éva nagyon kérte a templomi esküvőt – engedtem neki. Az esküvő előtti lelkipásztori beszélgetés elindított bennem egy folyamatot. A lelkész pont azzal fogott meg, hogy rádöbbenett: mindenre szabad vagyok igazán. A velem korú férfi arról az Igazról szólt, amit kívántam, de nem tudtam megtalálni a világban. Lebontotta azokat az előítéleteket, amelyek a vallásossággal kapcsolatban megfogalmazódtak bennem.

Kimondhatatlan megtiszteltetés, hogy megszólítottattam, s nagy boldogság, hogy lehet újra kezdeni, sőt inkább csak így: Kezdeni. Kerestem nyugodt, értelmes életet, az Úr megmutatta, hol találom meg. Vágytam olyan közösségre, melyben része vagyok az Egésznek és önmagam lehetek, Ő adott nekem. Meg akartam tudni, hogy mi az élet értelme, és Ő megértette velem... Hálát adok Istennek teremő munkájáért, Jézus általi megváltásért.

Szombath Árpád

A mi iskolánk – az Úré

Istentiszteleteinken gyakran fohászko-
dunk Urunkhoz fordulva így: „A mi segít-
ségünk jöjjön az Úrtól, Aki teremtett, fenn-
tart és bölcsen igazgat mindenedet.” Őszinte
vallomás arról, ahogyan Pál apostol is fogal-
maz a Lélek által: „Mert Ő tőle, Ő általa és
Ő reá nézve vannak mindenek. Ővé a dicső-
ség mindörökké. Amen.” (Róm 11,36)

Örömmel vallunk mi is erről, amikor a
Julianna iskolára tekintünk. Felelős megbíza-
tást kapott gyülekezetünk akkor, amikor ősz-
szel a Budapest-Északi Református Egyház-
megye Közgyűlése átadta fenntartói jogát.
Presbitériumunk döntése és az Egyházkerü-
leti Tanács jóváhagyó határozata alapján, az
állami törvények értelmében nyártól gyüleke-
zetünk, a Budapest Fásori Református Egy-
házközség az iskola egyedüli fenntartója. Egy
telken, az egyházközség épületében s re-
ményességünk szerint egyetértésben épülhet to-
vább az iskola szellemisége, s talán épülete is,
és a lelki ház is Isten kegyelméből. Mindez
Őtőle van, hittel valljuk. Mindez Őáltala le-
hetséges csak, ebbe kapaszkodunk hitünkkel.
Minden Őreá nézve éri célját, ezért függeszt-
jük szemüket Urunkra és várjuk vezetését, ta-

nácsát, bölcsességét, erejét és segítségét.
Hisszük, hogy egyedül Ővé a dicsőség, és
szeretnénk mindvégig Neki adni!

Éppen ezért valljuk, hogy Ő az igazi és
egyedüli „fenntartója” az iskolának. Magun-
kat az Ő szolgálatára adtuk, hogy rendelkez-
zen velünk. Szeretnénk jó sáfárai lenni a Tu-
lajdonosnak. De ki is a sáfár? A bibliai idők-
ben minden jómódú házigazdának volt sáfá-
ra, aki igazgatta gazdasági ügyeit, házát, tel-
két vagy szőlőjét, pénzügyeit és rabszolgáit.
Felfedezhetjük ezt az ószövetség idején is, de
még inkább az újszövetség korában. Egy ház-
tartás vagy a ház körüli ügyek intézője volt a

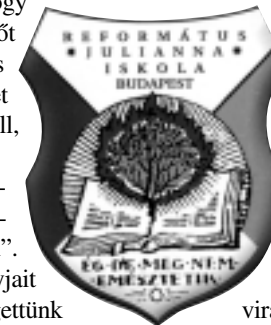
Miért szeretem a Juliannát?

Nem repestem a bol-
dagságtól, amikor anyu-
kám múlt év júniusában
bejelentette, hogy átírat
egy másik iskolába. Kü-
lönösen azért nem, mert az
osztályban a legszebb lány
velem barátkozott, s arra
gondoltam, ha új iskolába
kerülök, nem látom többé.
Hetekig azon törtem a
fejem, milyen ürüggyel
hívhatnám meg magunkhoz,
amire végül nem került sor.
Hamar eltelt a nyár, s mivel a
másik iskolában francia tagozatos
voltam, számomra már a vakáció
alatt elkezdődött a tanulás.
Anyukám tanított angolra,
hogy utolérjem leendő osztály-
társaim tudását. Augusztus végén,
egy esős vasárnap délután találkoztam
első osztálytársaimmal. Tibor bácsi,
az osztályfőnök mutatott be nekik,
hogy fogadjanak szeretettel. A fiúk
első kérdése az volt, hogy

sáfár, akire a ház ura vagy tulajdonosa rábíz-
ta ügyeinek intézését, nyugtáinak és kiadásai-
nak kezelését, valamint azt, hogy
kiadja minden szolgának, sőt
még a kiskorú gyermekeknek is
az Őket illető részt. Mi leté-
tet kaptunk, őrizni és gondozni kell,
és el kell vele számolni.

Mindehhez azonban szük-
ségünk van arra, hogy: 1. Tisz-
tában legyünk az egész „házzal”.
Ismernünk kell a háznép nagyjait
és kicsinyeit. Ezért is beszélgettünk
személyesen már az iskolánkban tanító pe-
dagógusokkal. 2. Forgolódnunk kell közöt-
tük, hogy megismerve őket igazán tudjuk,
hogyan kell az igazi szükségeket betölteni. S a
legfontosabb, hogy a kiskorú gyermekek is

megkaphassák az Őket illető részt szellemileg
és lelkileg egyaránt. Ezért dolgozik isko-
laügyi bizottságunk január óta re-
ményességben, örömmel és elszán-
tan. Mindnyájan szeretnénk
mindazt hozzáadni, amit nálunk
tett le Urunk továbbadásra, hogy
közösen gazdagíthassuk iskolán-
kat Istenünk dicsőségére.

Mindehhez kérjük a Test-
vérek imádságát, támogatását.
Hisszük, hogy a Julianna iskola ki-
virágozhat még inkább, és jó illatot
áraszthat, Jézus Krisztus ismeretének jó
illatát a világba! Erre vágyva munkálkodjunk
együtt, vállalva, mint Urunk sáfárai!

Somogyi Péter
lelkipásztor, mb. iskolaügyi gondnok

igazságos és jószívű. Múltkor addig gondolko-
ztam a matekdolgozat egyik példáján, míg végül a
jó megoldást kiradíroztam, ám mivel még látszó-
dott a papíron, a javításkor bekarikázta, hogy ez a
helyes megoldás, s adott rá pontot. Kedvenc tár-
gyam a magyar, a rajz és az angol. Az osztály
egyik legügyesebb fiúja nemrégiben a védel-
memre kelt: „Ne csúfoljátok a Mátét, mert min-
denki másban tehetséges. Fociban meg futásban
nem ő a legjobb, viszont ő rajzol a legszebben.”
Nagyon hálás voltam ezért a mondatáért.

Szeretek a Juliannába járni, mert a tanárok
odafigyelnek a gyerekekre, részt vesznek az
ünnepeken, ők is verset mondanak, énekelnek,
játszanak. Ilyet a másik iskolában nem láttam.
Az osztályfőnökünk a farsangon például meggybe-
főttnek öltözött, ami mindenkinek nagyon tet-
szett. A gyerekek is törődnek egymással, megvi-
gasztaljuk, ha valaki szomorú, jókat játszunk. Azt
is szeretem az iskolában, hogy Isten-központú.
Tudjuk, bármi történik, van kihez fordulunk.
Erről a másik iskolában csak hittan órán esett szó.

Hazafi Máté
4. b. osztályos tanuló,
a Fásori gyülekezet kisdíákja

Mit jelent reformátusnak lenni?

Sola Fide

„Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez.” Református emberként arról teszünk vallomást, hogy egyedül hit által lehet miénk az üdvösség. Olyan a hit, mint a szem, amellyel látunk. Lelki dolgokat tár fel előttünk, amikről önmagunkban semmit sem tudhatnánk. Olyan a hit, mint a kéz, mellyel megragadjuk a dolgokat. Lelki ajándékot nyújtanak nekünk, és mi elveszük örömmel. Olyan a hit, mint a száj, melyen keresztül lelki táplálékot kapunk és mindaz az örök életre táplál minket. Hit által lehet miénk mindaz, amit Isten kegyelemből elkészített nekünk. A hit nem érdem, a hit is ajándék, az üdvösség „elfogadó szerve”: „...Isten ajándéka ez.” Egyikünk sem teremthet hitet magában, a hit lelke árad ránk (2Kor 4,13) az Isten Igéje által, hiszen „a hit hallásból van, a hallás pedig Isten Igéje által” (Róm 10,17). A hívő ember megajándékozott ember, akit Isten kegyelmes szeretete megajándékozott hittel és hite által mindenel, amire szüksége van. Valljuk, hogy igaz hit nélkül nem lehet kedves senki Isten előtt (Zsid 11,6). Mi nem vihetünk semmit Isten elé érdemként, hitünkkel sem dicsekedhetünk, hanem hálás szívvel magasztaljuk őt minden ajándékáért. A Heidelbergi Káté így fogalmaz: „Mi az igaz hit? Nemcsak az a bizonyos megismerés, melynél fogva igaznak tartom mindazt, amit Isten az Ő Igéjében nekünk kijelentett, hanem egyszersmind az a szívbeli bizalom is, melyet a Szentlélek az evangélium által gerjeszt bennem, hogy Isten nemcsak másoknak, hanem nekem is bűnbocsánatot, örök igazságot (megigazulást), és életet ajándékoz kegyelméből, egyedül Krisztus érdeméért.” (21. kérdés-felelet)

Az igaz hit összetevői: 1. Egészen bizonyos ismeret, amellyel igaznak tartjuk mindazt, amit Isten az Ő Igéjében kijelentett. A hit szó a héberben egy olyan igéből ered (áman), melyből az ámen szó is származik. Azt jelenti: „bizonyosnak lenni”, azaz megbízhatónak gondolni, igaznak tartani. 2. Szívbeli bizalom is, amely azt jelenti, hogy nemcsak igaznak tartom Isten Szavát, hanem Rá is bízom magam. Ez már személyes viszonyulás. A hit görög szava (pisztisz) hangsúlyozza ezt a jellegét is, összhangban az ószövetségi kifejezéssel. Teljes bizalom Benne, hogy Krisztusért megbocsát, megigazít és örök életet ad. Ismeret és bizalom, mindkettő olyan ajándék, „melyet a Szentlélek az evangélium által gerjeszt bennem”. Végbement a szabadsítás Jézus Krisztusban kegyelemből, erről tudósít a Szentírás, az Ige által támadt hit, amely által elfogadhatom mindezt a Szentlélek munkája nyomán. Isten mindent elkészített, a hit „keze” veheti át. Sola fide – egyedül hit által, nem cselekedetekért lehet ez a miénk.

Figyeljük meg, hogyan fogalmazott Kálvin és a II. Helvét Hitvallás:

„Mivel azonban az embereknek jó része abban a hitben él, hogy az igazság a hitből és a cselekedetekből van összetéve, mutassuk meg azért azt is, hogy a hitbeli és a cselekedetbeli igazság annyira különbözik egymástól, hogy ha az egyik megáll, a másik szükségképpen megsemmisül. Pál apostol azt mondja, hogy ő semmit sem tart becsesnek, csak hogy a Krisztust megnyerje, és hogy ő benne találtassék, mivelhogy nincsen neki igazsága, mely a törvényből volna, hanem mely a Krisztusban való hit által vagon, azaz az Istentől való igazsága a hit által (Fil 3,8 és

9). Láthatjuk, hogy az apostol itt két ellenkező dolgot vet egybe, és azt mondja, hogy a saját igazságát el kell hagynia annak, ki a Krisztus igazságát akarja elnyerni. Ezért mondja Pál egy másik helyen (Róm 10,3), hogy a zsidók romlásának oka az volt, hogy az ő tulajdon igazságokat igyekezvén állatni, az Isten igazságának nem adták magokat alája. Ha tehát a saját igazságunknak erősítésével Isten igazságát lerontjuk, akkor, hogy ezt elnyerhessük, amannak teljesen meg kell semmisülnie. Ugyanezt mondja meg Pál apostol azzal is, mikor azt állítja, hogy a mi dicsekedésünk nem a törvény által, hanem a hit által rekesztetik ki (Róm 3,27). Következésképpen, amíg bármely kis részecskéje van bennünk a cselekedetek igazságának, addig mindig van némi okunk is a dicsekedésre. Már pedig, ha a hit kizár minden dicsekedést, akkor a hitbeli igazsággal semmiféleképpen sem egyeztethető össze a cselekedetek igazsága.” (A Keresztény Vallás Rendszere, II. kötet, III. könyv, XIV. fejezet 13. bekezdés)

„(Egyedül hit által igazulunk meg.) ...a bűnös ember egyedül a Krisztusban való hit által, nem pedig a törvény által vagy valamely cselekedetek által igazul meg. Azt mondja ugyanis az apostol: Azt tartjuk tehát, hogy az ember hit által igazul meg, a törvény cselekedetei nélkül (Róm 3,28). Továbbá: Ha Ábrahám cselekedetekből igazult meg, van mivel dicsekedjék, de nem az Isten előtt. Mert mit mond az Írás? Hitt pedig Ábrahám az Istennek, és tulajdonították az őnéki igazságot. Annak

pedig, aki nem munkálkodik, hanem hisz abban, aki az istentelent megigazítja, az ő hite tulajdonítatik igazságot (Róm 4,2 ssk; 1Móz 15,6). Másutt pedig ezt írja: Kegyelemből tartattatok meg hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez. Nem cselekedetekből, hogy senki ne kérkedjék stb. (Ef 2,8 sk). (...)

(Krisztust hit által fogadjuk be.) Egyébként, hogy mi Krisztust hit által fogadjuk magunkba, azt sokféleképpen megmutatja az Úr, pl. János evangéliuma 6. részében, ahol hívés helyett evést mond és evés helyett hívést. Mert miképpen evéssel vesszük magunkhoz az eledelt, azonképpen hívéssel részesülünk Krisztusban. (...) Tehát a megigazulás jótéteményét nem osztjuk meg,

részben Isten kegyelmének vagy Krisztusnak, részben magunknak vagy szeretetünknek vagy cselekedeteinknek vagy érdemünknek tulajdonítva azt, hanem hit által teljességgel Isten Krisztusban való kegyelmének tulajdonítjuk. De nem is lehetne Isten előtt kedves sem a szeretetünk, sem a cselekedeteink, ha azok tőlünk

mint igaztalanoktól származnának. Ezért előbb kell igaznak lennünk, mint szeretnünk vagy igaz dolgokat cselekednünk. Igazzá pedig, amint mondtuk, a Krisztusban való hit által leszünk... Emellett az apostol egész kifejezetten a szeretetet a hitből származtatja, ezt mondván: A parancsolatnak vége a tiszta szívbeli, jó lelkiismeretből és igaz hitből való szeretet (1Tim 1,5).” (II. Helvét Hitvallás XV. Fejezet, A hívők valóságos megigazulása)

Összeállította: Somogyi Péter

Az 1830-ban készített szószer hangvetője a monostói református templomban

A megvallott Ige védelme

Méliusz Juhász Péter, a hitvalló reformátor

A zsidó nép Mózes 5. könyvében találta meg azt az Igét, amelyet hitvallásként mond el évezredek óta. A kisgyermek első szavai közt már ezt tanulja; hívő felnőttként elismétli reggel, este; örömben ezt kiáltja, és halottas ágyán is ezt suttogja: „*Halld meg, Izrael: az Úr, a mi Istenünk egyedül az Úr! Szeresd azért az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes erődből!*” (5Mózes 6,4–5).

A Jézus Krisztusról szóló legelső hitvallást Péter apostol fogalmazta meg: „*Te vagy a Krisztus, az élő Isten fia!*” (Máté 16,16), a másodikikat Pál apostol: „*Jézus Krisztus Úr*” (Filippi 2, 11). Az első keresztyénüldözések idején pedig azt vallották meg a Krisztuskövetők, hogy „*Jézus Krisztus Isten Fia, Megváltó*”.

A 4–5. században elburjázott tévtanítások elleni küzdelemben a gyülekezetek vezetői egyetemes zsinatokon bővítették e magvas hitvallásokat. Így jött létre az Apostoli Hitvallás, amely Isten Igéjére épül, nyitott, nem öncélú alkotás, harcban született, és fegyver lett belőle. Ámde a középkori egyház a Szentírással ellenkező tanokat hirdetett, és kegyességi gyakorlatot vezetett be. Ezért a reformáció a meglévő mellé új hitvallásokat is készített, többek között a Heidelbergi Kátét (1563) és a II. Helvét Hitvallást (1566). A szerzők változatlanul szigorúan a Szentírásra támaszkodtak, és kinyilatkoztatták: „*Készek vagyunk ezt bárkinek bővebben kifejteni; azoknak pedig, akik Isten Igéjéből jobbra tanítanak, köszönetünk nyilvánításával engedni és hozzájuk igazodni az Úrban.*”

Ebben a hitben és ebben az alázatban fogadta és gondozta e két hitvallást a 16.

századi magyarországi reformáció kimagasló vezéregyénisége, Méliusz Juhász Péter, ez a tüneményeszerű jelenség, aki 23 évesen nagy tudós és harcos férfi teljes fegyverzetében áll előttünk. Ő a magyar református egyház megszervezője – akit méltán neveztek „magyar Kálvinnak”. Béza Tódor „az igazság rettenthetetlen bajnokának” tartotta. Debrecen arcát ő formálta át, és tette a jobbágyorsú népet gerinces, öntudatos polgárrá, cívisé. Nemcsak népének volt jó pásztor, hanem lelkészársainak is igaz barátja, aki a fogságban sínylődő Szegedi Kis Istvánért életét is kockára téve közbenjárt a töröknél.

Méliusz Juhász Péter (1536–1572) Somogy megyében született, és Tolnán végzte tanulmányait, ahol Szegedi Kis István volt rá igen nagy hatással. Már itt megismerkedett a bibliai nyelvekkel, a héberrel és a göröggel, valamint az arabbal és a latinnal – az akkori „modern nyelvek” közül pedig a németet és a törököt tanulta meg.

Mint sokan mások abban az időben, 1556-ban ő is Wittenbergbe ment tanulni. Melancthon nagymértékben gazdagította tudását, és szélesítette érdeklődését. Magisz-

teri címet szerzett. Enyingi Török János, Debrecen földesura felfigyelt rá, és hazahívta prédikátornak, hogy a „régii kovásztól” megtisztítsa, és az új szélsőséges irányzatoktól megvédje a megújuló egyházat. Az áldásos keze nyomán megszerveződött tiszántúli egyházkerület 1561-ben püspökévé választotta.

Az Istentől kapott üzenetet nagy erővel, személyválogatás és félelem nélkül hirdette.

„Isten látja, hogy nem lehetek néma eb. Trombita, kiáltó szó vagyok, nem magamtól, de Istenéből szólok” – mondotta. Igehirdetéseit elevenné, megragadóvá vagy felháborítóvá tették meggyőződéssel, olykor ítéletes, olykor kíméletlenül leleplező, szókimondó, prófétai bátorságú tanításai. A legvaskosabb kifejezésektől sem riadt vissza, hogy a felismert igazságot elmondja,

és a nyilvánvaló bűntől visszatartsa vagy eltérítse a hallgatót. „Tiszta fejú, világos eszű ember, aki igazságait olyan pontosan látja, mint a tenyerét” – írta róla Radvas László.

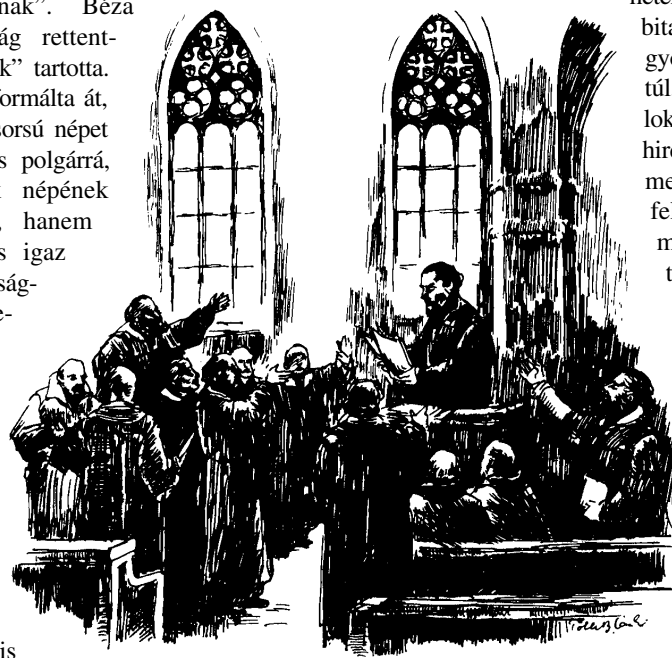
Mint jó pásztor, arra tanította a rábízott gyülekezeteket, hogy ők maguk is legyenek egymás építésére. Az egyetemes papság elvének gyakorlatba átültetését szorgalmazta, mint a reformáció által újra felfedezett bibliai

tanítást: „*Taníthat a szegény község is, ...a parasztok éppúgy, mint előkelőbbek; átkozottak, akik eltiltják őket.*”

Az írást, vitairatokat, teológiai tanulmányok kiadását is fontosnak tartotta Méliusz Juhász Péter. Ezért is fogadta oly szívesen Huszár Gált, aki nyomdáját rögtön munkába állította. Tizenöt rövid esztendő alatt megírt könyveiből negyvennégyet nyomtatott ki, és hat kiadatlan kézirat maradt utána. (A maga heves vérmérséklete szerint átkot mondott az írni nem akaró prédikátorokra is.) Ő adta ki – egyebek mellett – az első magyar nyelvű hitvallást, az első református szellemű kátét, istentiszteleti rendtartást, bibliafordítást, bibliamagyarázatot, énekeskönyvet. Nevéhez fűződik több jelentős zsinat előkészítése és összehívása. Ilyen volt az 1567-es debreceni – alkotmányozó – zsinat, amely egységessé tette a református egyházat nemcsak a Tiszántúlon, hanem az ország többi részén is, elfogadta a Heidelbergi Kátét és a II. Helvét Hitvallást, valamint állást foglalt a Szentháromságtagadókkal szemben.

Méliuszt sokan méltán hasonlították Kálvinhoz: fiatalon ő is jelentős műveket írt; Debrecenbe rendet teremteni hívták, mint Kálvint Genfben; igehirdetéseiben ő is prófétai erővel szállt szembe a tévtanításokkal és erkölcstelen életmóddal. Mi volt a titka? Bátorsága. Embersége. Egyszerűsége. Szókimondó népiessége. Mire buzdít bennünket is? Ne legyünk gyáva megalkuvók, tagadók, káromlók! A bizonyágtétel ideje fogy – és milyen értelmetlenné válnak a napok, amikor gyáván hallgatunk... „*Aki tehát vallást tesz én rólam az emberek előtt, én is vallást teszek arról az én mennyei Atyám előtt; aki pedig megtagad engem az emberek előtt, én is megtagadom azt az én mennyei Atyám előtt*” (Máté 10,32–33).

Összegyűjtötte: Dévai Józsa Gábor

Méliusz felolvassa a Debreceni Hitvallást

MÚLTIDÉZŐ

Ungár Aladár emlékezete

„Ki választana el minket a Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver ...” (Róm. 8,35) „...Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban.” (Róm 8,39)

A II. világháború előtt és alatt emberek millióit hurcolták meg, hitükért, származásukért, politikai elkötelezettségükért. Közülük sokan elpusztultak. Ám azoknak, akik hitükért haltak meg, a lelkiüket nem tudták elpusztítani. A választott nép fiai közül mintegy hatmillió embert öltek meg a náci koncentrációs táborokban. Az az ember, akiről írok, nem a gázkamrában halt meg, de Pál sorai mindenképpen vonatkoznak rá, ami a nyomorúságot, üldözést, veszedelmet illeti.

Aki járt Németországban a Fekete-erdőben, ahol a Duna ered, találkozhatott egy festői városkával, Tottingennel. Temetője egyik sírkövén ez áll magyarul: Igen, Atyám!, valamint a következő német nyelvű mondat: „Christus ist mein leben.” (Krisztus az életem.) A halál időpontja felett pedig ez a név: Andy Ungár.

Ungár Aladár zsidó szülők gyermekeként született 1905-ben. Tizenhét évesen egy baleset miatt elveszítette egyik veséjét, húszévesen az öngyilkosság gondolata foglalkoztatta. Isten azonban kegyelmesen közbeszólt, és Ungár Aladár 1925-ben elfogadta Jézus Krisztust személyes megváltójának. E meg nem érdemelt kegyelem hírnökeként vitte az evangéliumot határtalan lelkesedéssel

a szomjazó embereknek. A fővárosban evangéliumi könyvesboltot működtetett, ezzel is megváltó Urát szolgálva. A holokauszt alatt sokat szenvedett, egészségi állapota fokozatosan romlott. Cukorbetegség, veseműtét, bélrák követték egymást. 1961-ben amputálták a jobb lábát, 1970-ben pedig a balt. Mindezen szenvedéssorozat nem törte meg az Úrba vetett hűségét. Kerekesszékekben is járta a gyülekezeteket, szolgált az evangéliumi rádióban, és szerkesztette az Új életet, majd a Vetés és aratás című kiadványt Kovács Árpáddal. 1970-ben, 65 évesen hívta haza megváltó Ura, sok-sok földi szenvedés után.

Hatvanháromban így ír Tottingenből magyarországi barátjának: „A testi megterhelés mellett hálásan bizonyíthatom magamról, hogy naponta adatik a szükséges erő. Sokat utazom, általában 18-25 napot egy hónapban. Mivel legtöbbször csak este van szolgálatom, napközben az írógép mellett ülök. A rádiószolgálat és a lapszerkesztés sok örömet ad. Új élet címen egy kis 8 oldalas havi lapot indítottam: sok ezer példány megyszét a nagyvilág minden részébe....ANDY.”

A fiatalok nem tudhatják, hogy nemcsak németül, de angolul is tudott. Az 1940-es években a nagy ébredés idején, midőn Szabó Imre pásztorolta a fásori gyülekezetet, Budapestre jött „Krisztus középcsatára”, a skót James Stewart (aki labdarúgóból lett evangélikus). Ungár Aladár volt a tolmácsa. Bár nem tudott tökéletesen angolul, de élő kapcsolatban volt az Úrral, így Isten mégis alkalmassá tette a tolmácsolásra. Hasonlóan egyszerű ember volt, mint James Stewart (aki nem végzett teológiát), a szívük az első pillanattól fogva egy ritmusra vert.

Isten különös kegyelme, hogy Andy egy olyan országban pihenhet, amelynek népéből számos ember vállalkozott a választott nép üldözésére. Hartman László

Passió a moziban

Március 25-én bemutatták a magyar mozik Mel Gibson amerikai filmsztár és rendező Passió című filmjét, amely Jézus Krisztus szenvedéstörténetét, keresztthalála előtti utolsó tizenkét óráját ábrázolja a Szentírás valósága szerint. A film óriási vitákat kavart, ugyanakkor megdöntött minden látogatottsági rekordot. Egyesek túlságosan naturálisnak, horrorisztikusnak, hatásvadásznak és zsidóellenesnek, mások felémelőnek és hitelesnek tartják. Bill Graham tiszteletes úgy nyilatkozott: „Nem hiszem, hogy valaha is volt ilyen pontos, szívbe markoló adaptáció Krisztus haláláról és feltámadásáról, arról, amit mi, keresztények a történelem legfontosabb eseményének tartunk.”

A megrázó erejű alkotást és készítőjét szerte a világon antiszemitizmussal vádolták meg. Több rabbi nehezményezte, hogy a film a zsidókat vérszomjas, gyűlölettel, pénzimádó csöcseléknek ábrázolja. Kajafás főpap a korrupszió, a gonoszság megtestesítője. A filmben (arámi nyelven) elhangzó evangéliumi idézet pedig – „Vére rajtunk és fiainkon” (Máté 27, 25) – egyértelműen a zsidókat teszi

felelőssé Krisztus haláláért. Zsidó vezetők arra figyelmeztettek, hogy a heves támadás, bojkottfelhívás a visszajára fordulhat. Daniél Lapin rabbi szerint a Passió sikeres lesz, és mint a legalapvetőbb bibliai tárgyú alkotás vonul be a filmtörténetbe. A keresztények hite pedig buzgóbb lesz a Passió lélekemelő,

inspiráló hatására. A film hitehagyott embereket arra fog ösztönözni, hogy rátaláljanak a kereszténységre.

A Passiót április 5-én gyülekezetünk kétszáz tagja nézhette-nézheti meg testvéri közösségben az Uránia Filmszínházban.

D. M.

Fületlen bögre

Ma elmosogattam éppen este nyolcra.
Rakosgatom fel a bögréket a polcra.
Kettő van fületlen – előlről szépek,
Egészen olyanok, mint a többi épek.
Csak a fületlen részt hátulra kell tenni,
S nem kell azt a hibát úgy szemügyre venni.
Mert hiszen töretlen, használható szájuk
És csak szépséghiba ez a kis hibájuk.
Most az jut eszembe: sok felebarátom,
Hogyha képletesen fületlennek látom,
Úgy teszem-e őket életem polcára,
Hogy ne lássak mindig arra a hibára?
Hanem csak a szépre, hanem csak a jóra,
Mert csak ha így térek egykor nyugovóra,
Akkor tesz el így az igazságos Isten
– Ahogy a bögréket rakosgatom itten –
A mennyei polcra, nagy irgalmu szemmel,
Hátrafelé az én letörött fülemmel.

Máriássyné Szemere Katus

„...és lesznek egy testté”

A Biblia tanításairól szerelmeseknek

A Biblia tanításai emberi létünk egészét felölelik. Ennek megfelelően nemhogy tiltaná, kifejezetten pártolja életünk egyik legfontosabb és legfelkavaróbb érzelmét, a szeretmet is. Így olvashatunk erről a Példabeszédekben (5,18): „*Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek. Szerelmes szarvasüő és kedves őzike ő, keblei gyönyörködtetnek, szerelmétől mindig mámoros leszel.*” A Biblia nem tartja az erotikát sem „bűnös”, „isten-telen” dolognak, sőt gyönyörűen festi le a testi szerelem szépségeit. A testi gyönyör azonban, miként a szerelem, csupán a házasság kötelékén belül szolgálhatja Isten akaratát, ahogy az a Teremtés könyvében olvasható: „*Ezért a férfi elhagyja apját és anyját, ragaszkodik feleségéhez, és lesznek egy testté*” (1Móz 2,24).

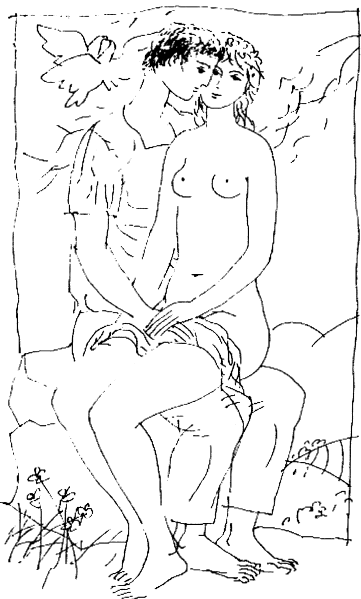
A férfi és a nő egyaránt Isten hasonlatosságára teremtettek (1Móz 1,27). A Szentírás nyelve, a héber sokkal pontosabban fejezi ki ezt, mint a magyar, hiszen a férfi „is” és a nő „issá” szót csupán a végződés különbözteti meg egymástól. Férfi és nő között nincs minőségbeli különbség, mindketten Isten hasonmásai, illetve együtt azok. A nemek ugyanis Isten teremtéstervében a társas élet típusát és forrását tárják föl nekünk: különbözőségünk csupán a szeretet által válhat egységgé. A há-

zasság, a család az Isten szeretetéből táplálkozó közösség. A szerelem is e szeretetnek a kifejeződése; kilépve önmagunkból képesek leszünk a másikat magunkba ölelni, így lehetünk „ketten egy testté”. Így teljesíthetjük a parancsolatot: „*Szaporodjatok. Sokasodjatok, töltsetek be és hódítsátok meg a földet*” (1Móz 1,28).

A Prédikátor könyvében olvashatjuk, hogy mindannyiunknak szükség van szerető társra: „*Jobban boldogul kettő mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. Mert ha elesnek, az egyik ember fel emeli a társát. De jaj az egyedülállónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki. Éppígy ha ketten fekszenek egymás mellett, megmelegsznek, de aki egyedül van, hogyan melegedhetne meg?*” (Péld 4,9–11). Ezért is lehet, hogy esendő, szerelemért vágyódó szívünk oly türelmetlen tud lenni. Nem csupán a mai fiatal-

ság jellemzője ez, így volt mindig. De a mai, a bűnre csábítás „kifinomultabb” módszereit természetesnek vevő társadalmunkban élő fiataljainknak még inkább meg kell szívlelniük a sentírás tanácsát: „*Kérve kérek titeket, Jeruzsálem leányai, ne keltsétek, ne ébresszétek fel a szerelmet, amíg nem akarja!*” (Énekek 8,4)

El fog jönni mindenki számára az igazi, akit az Úr rendelt számára, és akivel a szere-

lem olyan mélységeit élheti meg, ahogyan azt az Énekek éneke megénekli. Mindenkinek meg kell találnia társát, akivel „egy testté” képes válni, ahogy Ámos próféta mondja: „*Vájon járnak-é ketten együtt, ha nem egyeztek meg egymással?*” (Ámos 3,3). Fontos ez egy hívő ember számára, hiszen társaul olyan kedvest érdemes megvárnia, aki képes vele együtt beteljesíteni Isten akaratát, hogy példává lehessenek. S ha ez így lesz, olyan boldogok lehetnek, mint egykor szerelmes ősapáink és ősanýáink: „*Izsák ekkor bevezette Rebekát anyjának, Sárának a sátrába, és feleségül vette Rebekát. Izsák megszerette őt, és megvigasztalódott anyja halála után*” (1Móz 24,67). „*Így szolgált Jákob Ráhelért hét esztendeig, de ez csak néhány napnak tűnt neki, annyira szerette őt*” (1Móz 29,16–18,20)

Annyira fontos a szerelem, a hitvesi kapcsolat a Szentírásban, hogy maga az Örökkévaló is e példával fejezi ki kapcsolatát

népével: „*Elmentem melletted, és láttam, hogy már a szerelem korában vagy. Ezért rád terítettem ruhám szárnyát, és betakartam meztelen testedet. Megesküdtem neked és szövetségre léptem veled – így szól az én Uram, az Úr – és az enyém lettél*” (Ez 16,8). Izrael azonban – folytatja Ezékiel próféta tolmácsolásában az Úr – nem volt hűséges az őt mindenkinél jobban szerető „hitvestárshoz”: „*De elbizakodtál szépséged miatt és hírhed parázna lettél. Elárasztottad paráznasággoddal, aki csak elment melletted, és az övé lettél*” (Ez 16,15). Alapvető üzenet ez számunkra: a szerelem is Isten ajándéka, de csak akkor élhetünk vele helyesen, ha azt Isten rendelése szerint fogadjuk, hűségben Vele és a nekünk rendelt társal. A Tízparancsolat kétszer is belénk vési ezt a törvényt: „*Ne légy házasságtörő!*”, „*Ne kívánd felebarátod házát! Ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálóját, se szolgálóját. Se ökrét. Se szamarát, és semmit, ami a felebarátodé.*” (2Móz 20,1–17).

Aki azonban figyelmez az Úr szavára és azt megszívlevélve választ magának társat, nem fog a kívánságoknak „bedőlni”, „*hanem az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmékedik éjjel és nappal. Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét és nem hervad el a lombja*” – ahogy a Zsoltárok első költeménye mondja, arra is utalva, hogy az Isten által megáldott szeretetben fogant és tovább élő szerelem lombja sohasem hervad el.

Hálát adok Istennek, hogy e sorokat nem csupán mint bibliaolvasó ember vethetem papírra, hanem, mint a fent leírtak megélője, tanúja. Szerető feleségem, kislányom és kisfiam társaként kijelenthetem: a Szentírás szavai a szerelemről (is) igaz intellemmel és tanítással szolgálnak számunkra!

Papp Richárd

„De én az Úrra nézek...” – Szüntelen?

Egy nagymama feljegyzései

Karácsony első napján boldogan ültem a templomban a félkilences istentiszteleten. Felszabadult a lelkem, amíg átvettem a kenyeret az úrvacsora alkalmával. Kemény és indulatos szívem sokáig rejtegetett bűnét odavihettem az Úrhoz. Feltárta, leleplezte és én elfogadhatam ismét, hogy az Ő véérért szabad lehetek.

És jött este a Harry Potter-film! Rettentetes volt! Az unokám (tízéves, okos kisfiú) megkapta az ősszel a vér szerinti, de nem velük élő édesapjától ajándékba a három kötetet. Mindet pillanatok alatt felfalta, majd hozzájuk kezdett másodszorra is. Nehezen lehetett vele kommunikálni ez idő alatt. Bezárkózott ebbe az izgalmas és árthatalmas világba. Nem voltam hajlandó én is elolvasni, hogy – magyartanár lévén – megbeszélhessem vele.

Nagyapját biztatgattam, aki átrágtá magát az első kötetben, majd vállát vonogatva közölte, hogy nem nagy szám ez a könyv, nem olyan vésszes, végül is diákcsínyekről van szó, csak boszorkányos körülmények között. Nem igazán nyugtatott meg.

És jött a film, a maga lenyűgöző képi erejével, titkolt, de tetten érhető szellemiségével. A történet legnagyobb veszélye az, hogy a Biblia által tiltott és az emberi lélekre veszélyes okkultizmust (varázslás, jóvendómondás, szellemidézés, mágia) teszi rokonszenvesé és mindennapos gyakorlattá.

Tizenegy éves a címszereplő kisfiú – majdnem annyi, mint az unokám –, nincsenek szülei, és emléküket legkedvesebb kincseként őrzi szívében. Nevelő szülei igazságtalanok, a saját fiukat kényeztetik, sztárolják,

őhozzá ridegek, követelőzők és szeretetlenek. Bekerül a varázsló iskolába, és ott igaz barátokra talál. (Az unokám minden eddigi barátját elvesztette költözések miatt.) Egymásért mindent megtesz a három jóbarát (Harry, Ronald és Hermione, a kislány), életüket sem kímélik. Ronald a varázslóval való sakkjátszma során azt hiszi, hogy meg fog halni, de vállalja.

Melyik kiskamaszt nem lelkesíti a hősiesség, a hősiesség? Nincs bennük megalkuvás (mint ezt a felnőtteknél naponta tapasztalhatják), keresik az igazságot, nagyon rokonszenvesek. Ugyanakkor iszonyúan veszélyesek a hősiességre, önzetlen barátságokra, önmaguk megismertetésére vágyakozó, mindezekben még tapasztalatlan kamaszokra!

Rémálmok gyötörték egész éjjel, főszeplők az én unokáim voltak. Hajnalban egy ilyen álomból ébredvén a Fasori Harangszó akadt a kezembe. (De jó, hogy ott volt az éjjeli szekrényen!) Fiatalabb lelképásztorunk cikkét olvastam el legelőbb. Ő felhasználja gyerekkori élményeit a szolgálatában, hogy könnyebben megérthesse a hozzáfutókat. És jött ez a mondat: „Ami leköti a figyelmünket, az határozza meg a magatartásunkat, a lelkiéletünket, a hozzáállásunkat.” Az unokám lelki-magatartásbeli változásai az utóbbi időben tehát ezzel magyarázhatók.

Imádkozó vagy aggodalmaskodó, önmagát marcangoló nagymama vagyok tehát?

Segített az Úr, felébresztett a rossz álomból, megvigasztalt és tanácsot adott. „Áldott az Úr... hogy meglátogatta és megváltotta az Ő népét.” Engem is, és az Ő kezében vannak azok a dolgok mind, amikkel nem bírok el.

És van olyan, amivel elbírok?

Dr. Südy Györgyné

Kedves gyerekek!

Itt van húsvét ünnepe, ezekben a napokban rengeteg dolog történt Jézussal. A mostani két rajzos feladvány segít egy kicsit felidézni az eseményeket.

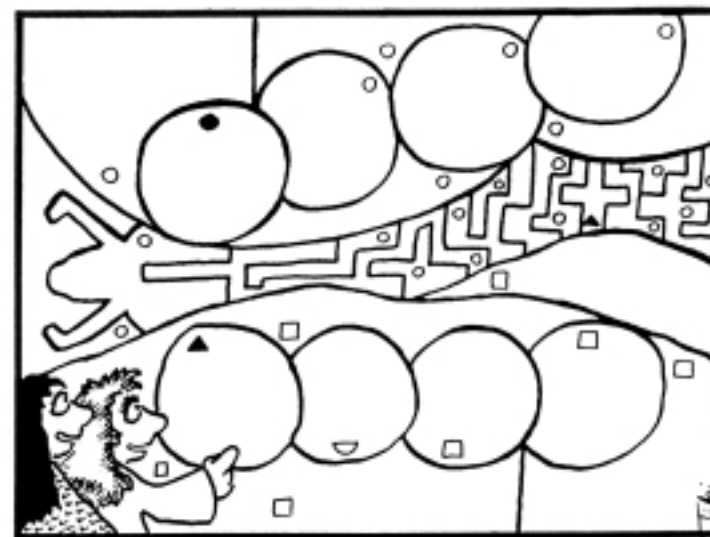
1. Titkosírás

Jézus az utolsó vacsoránál nagyon fontos dolgokat mondott a tanítványainak. Ha megfejted a titkosírást, Te is el tudod olvasni őket!

A baj csak az, hogy mondani-valójának két része kicsit „összeolvadt”. Rájössz, hogy mi a hiba? (Segítségként fel-lapozhatod Máté evangéliumának 26. fejezetét!)

2. Színező

○ kék ▲ barna ▽ fekete □ zöld ● sárga

Ha kiszínezed a jeleknek megfelelő módon a képet, meglátod, hogy min döböntek meg az asszonyok. Meg tudod mondani, hogy melyik nap volt ez?

Mindenkinek igazi húsvéti örömmünnepet kívánok!
Zsó néni

NAGYHÉT – HÚSVÉT – PÜNKÖSD ISTENTISZTELETI REND

Március 9., Nagypéntek

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 6 óra úrvacsorás istentisztelet

Március 11., Húsvétvasárnap

de. 1/2 9 óra úrvacsorás istentisztelet
de. 9 óra úrvacsorás istentisztelet
a Skót misszióban
de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Március 12., Húsvéthétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 30., Pünkösdivasárnap

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet
du. 5 óra úrvacsorás istentisztelet

Május 31., Pünkösdhétfő

de. 10 óra úrvacsorás istentisztelet

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

Vasárnap de. 10 és du. 5 óra istentisztelet
de. 10 órakor istentisztelet gyermekeknek 3 korcsoportban
Kedd de. 10 óra bibliaóra
du. 1/2 4 óra „Kisifi” bibliaóra
Szerda du. 1/2 6 óra imaóra
du. 6 óra bibliai közösségi óra
Csütörtök du. 6 óra bibliaóra
Péntek du. 6 óra „Nagyifi” bibliaóra

Május 9. vasárnap de. 10 óra
Anyák napi istentisztelet

Május 16. vasárnap de. 10 óra
Konfirmáció

Június 20. vasárnap
de. 10 óra: **tanévzáró istentisztelet,**
családos délután Isten táborában

FASORI HARANGSZÓ

A Budapest Fasori Református Egyházközség
időszakos kiadványa.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Az 1. és a 16. oldalon Reich Károly grafikai láthatók
Címünk: 1071 Budapest, Városligeti fasor 7.
Tel.: 342-7311
e-mail: fador@uze.net

A MEGÚJULÁS LEHETŐSÉGEI

Szeretettel ajánljuk nyári gyülekezeti heteinket!

V. 17–21.

Felnőtt gyülekezeti csendeshét, Kecskemét, Emmaus-ház

VII. 5–10.

Konfirmandushét, Tahitótfalu, (13–15 éveseknek)
Isten Táborá

VII. 12–17.

Kincskereső gyermekhét (1–3. o.),
Tahitótfalu, Isten Táborá

VII. 19–24.

Családos gyülekezeti csendeshét,
Tahitótfalu, Isten Táborá

VII. 26–31.

Kincskereső gyermekhét (4–6. o.),
Tahitótfalu, Isten Táborá

VIII. 8–15.

Honismereti tábor, Makón

VIII. 14–19.

Ifihét, Tahitótfalu, Isten Táborá

VIII. 20–22.

Családos hétvége, Tahitótfalu, Isten Táborá

• • •

MILYEN TAPASZTALATOKKAL TÉRTEK HAZA A TAVALYI TÁBOROZÓK?

GYakran hallhattuk ezt a biznyságtételt: a résztvevők lélekben megerősödtek, megújultak, Jézus Krisztusban új életet nyertek.

Elmélyült a bibliaismeretük.

Rendeződtek családi kapcsolataik, Isten szorosabbra kötötte a szálakat.

Erősödött a gyülekezeti kötődés, sok barátság, testvéri kapcsolat szövődött.

Vidám szabadidős programok, kirándulások oldották a légkört.

Egy hétre elmenni manapság ilyen költséggel nem lehet.

Lehetőség nyílt sok kiscsoportos és személyes beszélgetésre.

Üzenetekkel gazdagon telt meg a szívünk és a jegyzetfüzetünk.

Nehéz hazajönni, egymástól elszakadni az élmények után.

Köszönjük az Úrnak, és Őt dicsőítjük az eddigi sok-sok áldásért, amit Általa átélhettünk!